

Uppdatering: Till min glädje ser jag att många gillar och även delar mitt inlägg. Och däribland flera politiskt engagerade från flera partier. Ledamöterna i stiftelsens styrelse är politiker från region sthlm och skärgårdskommunerna. Styrelsen har varit osynlig i debatten om omorganisationen, bara sagt att man står bakom vd. Men det här har nu växt till något större än en vdfråga, de högst ansvariga, dvs styrelsen, måste engageras. Hör av er till era partikollegor och för fram era synpunkter. Kräv att de agerar!

Jag har varit inblandad i Skärgårdsstiftelsen i en mängd olika roller sedan 1973. Började som jordbrukspraktikant på Arholma, blev sen arrendator på Östanviks gård på Nämndö mellan 1982 och 2014. Dessutom har jag under två mandatperioder suttit i styrelsen, i min roll som landstingspolitiker i Stockholms län, jag har gjort diverse utredningsuppdrag, tagit fram informationsmaterial, avtalsunderlag mm. Förutom allt detta har jag under mer än tre decennier ägnat mig åt skärgårdsutvecklingsfrågor såväl i Värmdö kommun som i Stockholms län och i hela Sverige. I dessa sammanhang har Skärgårdsstiftelsen oftast haft ett bra rykte och framhållits som gott exempel på "myndighet" som förstått villkoren för skärgården och dess invånare. Men det verkar nu inte stämma längre.

Därtill var min man Albert anställd på deltid som tillsynsman under åren 1998-2014, ett uppdrag som involverar hela familjen då man finns på plats året om, alla tider på dygnet. Otaliga är de skärgårdsbesökare vi hjälpt, guidat och på andra sätt tagit hand om, långt utanför det uppdrag som formellt står på pappret för en anställd tillsynsman. Skridskoåkare som inte hittat till fastlandet inkvarteras över natt, båtförare med bränslebrist eller batteritorsk får hjälp, folk som skadat sig fått vård tack vare tillsynsmannens akutväska och medicinska grundkunskaper, hjälp att kalla på helikopter om det varit allvarligt. Släckt pyrande skogsbränder mitt i veckan - när inte många andra rört sig på öarna. Inget av detta kan klaras med det nya organisationsförslaget! Även samarbete mellan stiftelsens tillsynsmän och sjöräddning, sjöpolis och brandförsvaret är en under åratal upparbetad trygghetskanal för alla som besöker, bor och verkar i skärgården. Inte heller detta har möjlighet att leva vidare i det nya förslaget.

Aldrig har jag hört talas om ett så oproffsigt förändringsarbete likt det som nu är på väg att genomföras i Skärgårdsstiftelsen. Att driva igenom ett helt nytt upplägg i direkt konflikt med alla de anställda som berörs och där även en hel del andra inom stiftelsen protesterar, det är helt gale. Okunskap och bristande insikter i den viktiga roll som tillsynsmännen och naturvårdarna haft under de mer än 50 år stiftelsen funnits, ligger i botten.

Men än är det inte för sent, gör ett omtag! Lyssna på de anställda och vilka lösningar de framför på de "problem" som ledningen talar om. Nog måste den samlade erfarenheten hos flera generationer skärgårdsbor väga tyngre än några års "visionsarbete" på skrivbordsnivå? Se och hör Lill Schierman, tillsynsman/naturvårdare och gårdsarrendator i andra generationen på Hjälmo, hon vet vad hon pratar om!